

KORTE HANDLEIDING VOOR EEN SPORTBOND

Tuchtrechtlement

Op de tuchtrechtspraak is het Tuchtrechtlement van het Instituut Sportrechtspraak van toepassing. De laatste versie van dit reglement is gepubliceerd op www.instituutsportrechtspraak.nl. De tekst van het Tuchtrechtlement is bepalend, niet deze korte handleiding. De in deze handleiding genoemde en andere *documenten* die op de tuchtrechtspraak betrekking hebben (waaronder een *bijsluiter*), kunnen worden gedownload van www.instituutsportrechtspraak.nl of worden opgevraagd bij het ambtelijk secretariaat van het Instituut, p/a NCS, Meeuwenlaan 41, 1021 HS Amsterdam (tel. (020) 636 30 61).

Aangifte

Van een door een ander lid begane overtreding van de statuten, reglementen en besluiten kan – uitzonderingen daargelaten – binnen zes maanden bij de tuchtcommissie van het Instituut aangifte worden gedaan. Het bestuur en ieder lid van de bond kunnen die aangifte doen. Van een overtreding van het Dopingreglement kan alleen het bondsbestuur aangifte doen. De aangifte vormt voor degene tegen wie de aangifte is gedaan de grondslag van de tuchtzaak die met het doen van aangifte begint. De aangifte geschiedt door middel van een standaard *aangifteformulier* dat in vijfvoud wordt ingediend. De aangifte moet voorzien zijn van een originele handtekening van de aangever en wordt per post bij het ambtelijk secretariaat ingediend.

Bewijsstukken

Waar mogelijk moet de aangifte vergezeld gaan van bewijsstukken. Dit kunnen verklaringen van partijen, getuigen, bondsofficials e.a. zijn. In het standaard aangifteformulier wordt daarnaar gevraagd. De tuchtcommissie kan toestaan dat later nog (andere) stukken worden overgelegd. Bij een aangifte van een dopingovertreding moet de uitslag van het A-monster worden overgelegd.

De rol van de aangever

Met het doen van aangifte eindigt de rol van de aangever in de tuchtzaak, tenzij de tuchtcommissie nadien nog nadere informatie van de aangever verlangt. Alleen het bestuur van de bond kan als aangever aan de tuchtcommissie verzoeken een bepaalde straf op te leggen. In alle andere gevallen is er voor de aangever geen rol in de tuchtprocedure weggelegd.

De ‘betrokkene’

De ‘betrokkene’ is degene tegen wie aangifte is gedaan. Deze mag zich daartegen binnen 14 dagen verweren en bewijs van het tegendeel leveren. Schriftelijk door middel van een standaard *verweerschrift* dat in vijfvoud bij het ambtelijk secretariaat wordt ingediend. De betrokkene kan daarin verzoeken om een mondelinge behandeling en om getuigen of deskundigen te horen. De betrokkene is verplicht als ‘verdachte’ de waarheid te spreken. Een betrokkene mag zich doen bijstaan door een advocaat, een wettelijk vertegenwoordiger of een ander die via een *procesvolmacht* door hem schriftelijk is gemachtigd.

Mondelinge behandeling

Een mondelinge behandeling vindt alleen plaats wanneer de tuchtcommissie of de commissie van beroep dit noodzakelijk acht. Indien naar aanleiding van de aangifte naar verwachting een voorlopige straf kan worden opgelegd of een roeyement uitgesproken, moet een mondelinge behandeling plaats vinden. De mondelinge behandeling vindt niet in het openbaar plaats, tenzij de commissie anders beslist. De betrokkene en de sportbond mogen wel altijd drie toehoorders naar een mondelinge behandeling meenemen. Die toehoorders kunnen dan niet in die zaak als getuige optreden. Bij een mondelinge behandeling bepaalt de commissie wie toegang tot de zitting heeft.

Straffen

Het Tuchtreglement (art. 15) bepaalt welke straffen kunnen worden opgelegd. Soms is een bepaalde straf afhankelijk van de hoedanigheid van de overtreder. Het bestuur van een bond zal hiermee rekening moeten houden indien het bij de aangifte om het opleggen van een bepaalde straf verzoekt. De uitspraak van de tuchtcommissie – en indien beroep is ingesteld de uitspraak van de commissie van beroep – is bindend voor de bond en al zijn leden, waaronder de betrokkene.

Beroep

De betrokkene kan van een opgelegde straf in beroep gaan, met uitzondering van een vrijspraak of een berisping. Het bestuur van de bond kan alleen in beroep gaan als het algemeen belang van de bond door de uitspraak in het geding is. Het beroep moet in vijfvoud worden ingediend bij het ambtelijk secretariaat, waarbij gebruik moet worden gemaakt van een standaard *beroepschrift*. Na ontvangst van het beroepschrift wordt het beroep niet eerder in behandeling genomen dan nadat een vastgesteld bedrag aan administratiekosten door degene die beroep instelt aan het ambtelijk secretariaat is betaald. Het instellen van beroep schort de tenuitvoerlegging van een straf niet op. De betrokkene kan de commissie van beroep vragen de tenuitvoerlegging van de straf hangende het beroep op te schorten. Daarvoor dient het formulier *opschorting straf*. De commissie van beroep spreekt in hoogste instantie tuchtrecht, tenzij in de reglementen van de internationale federatie is bepaald dat van een uitspraak van de commissie van beroep beroep kan worden ingesteld bij het Court of Arbitration for Sports te Lausanne. Het beroep aldaar wordt behandeld met inachtneming van de reglementen van de CAS.

Kosten van een tuchtzaak

De tuchtcommissie en de commissie van beroep bepalen in hun uitspraak of en in welke mate de aan de behandeling van een zaak verbonden kosten ten laste van de betrokkene en/of zijn sportbond komen. Het betreft dan kosten als zaalhuur en de kosten van het ambtelijk en juridisch secretariaat. Wordt de betrokkene in die kosten veroordeeld dan moet hij die kosten aan de bond betalen. De commissie bemoeit zich niet met de inning van deze gelden.

Ten uitvoerlegging van een straf

De bond en diens leden zijn verplicht erop toe te zien dat een opgelegde straf ten uitvoer wordt gelegd. Het Tuchtreglement voorziet er in dat de gestrafte betrokkene nadat 2/3 van zijn straf is ondergaan het bestuur van de bond schriftelijk kan verzoeken het restant kwijt te schelden. Het bestuur van de bond beslist niet eerder op dit verzoek dan nadat het advies is ingewonnen van de commissie die de zaak het laatst in behandeling heeft gehad. Is geen beroep ingesteld dan is dit de tuchtcommissie, anders de commissie van beroep.

Blijkt nadat een straf is opgelegd en geen beroep meer mogelijk is, dat er nieuwe feiten bekend zijn geworden die – waren die eerder bekend geweest – waarschijnlijk tot een vrijspraak of veel lichtere straf zouden hebben geleid, dan kan de betrokkene het bestuur van de bond vragen de ten uitvoerlegging van de straf voorlopig op te schorten en om een verzoek tot herziening van de straf bij de tuchtcommissie in te dienen. Neemt het bestuur van de bond dit verzoek over dan maakt zij de zaak aanhangig bij de tuchtcommissie. Daarvoor kan het standaard *aangifteformulier* worden gebruikt.

Positie bond

De tuchtrechtspraak geschiedt in naam van, voor rekening en voor risico van de bond. Indien een lid zich niet met de uitspraak van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep kan verenigen, kan hij die uitspraak aan de burgerlijke rechter ter beoordeling voorleggen. Hij moet in dat geval de bond dagvaarden die dan in de procedure de uitspraak van de commissie moet verdedigen. De bond doet er verstandig aan in dat geval te overleggen met het ambtelijk secretariaat, die het bestuur en de algemeen voorzitters van de tuchtcommissie en de commissie van beroep van het Instituut van de procedure in kennis kan stellen.